
PRZYLUBIĆ SIĘ (3) *vb pf*

Zawsze sie.

inf przylubić sie (1). ◊ [*praet 3 pl m pers* przylubili sie.] ◊ *con 3 sg m* by sie przylubił (2). ◊ [*1 pl m pers* byśmy sie przylubili.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z niżej notowanych przykładów).

1. *Przypodobać się, zjednać sobie czyjąś sympatię [komu] (3)* : iż [*te panie*] będą woleć przy prawdzie przeftać chociaż im nieco w brew bije/ niż to przyjmować/ co im w.m. (chcąc sie przylubić) chytrze dáiefz. *GórnDworz X5*; [*to wszystko na tym zawisło*] áby sie bialeygłowie wízeláką rzeczą záchował/ á przylubił nie obrażáiąc iey w iedney naymnieyszey rzeczy *GórnDworz Cc6*.

przylubić się czym (1): [*pochlebca*] chcąc mieć pożytek z onego wielkiego s pánem towarzyftwá/ y czyni/ y mowi to/ czymby sie pánu przylubił *GórnDworz Ee4*.

a. [*W stosunku do Boga*: Abyfmy wolnie flużyli A Bogu sie przylubili w tym kościele fwiętym iego Kropmy sie wodą dla tego *MorawRozm G2*.]

2. [*Polubić; przen: zaakceptować [czym]*: A bedziemli czynycz podlug tey radi, pewnye, czego ssukamy, tho otrzymamy. gegos wsisczi radą przilubyly ssie, chwalacz gi wewssithkiey radzie. *SprChęd 61*.]

Formacje współrdzenne cf LUBIĆ.